

BRATANEK (6) *sb m*

bratanek (4), **bratonek** (1), **bratunek** (1); bratanek *WujNT*, *SarnStat* (3); bratonek *ZapKościę*; bratunek *PaxLiz*.

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; prawdopodobnie e jasne (tak Cn).

sg N bratãnek (1). ◇ D bratonkowi (1). ◇ V bratunku (1). ◇ pl N bratãnkowie (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Syn brata (lub siostry); consobrinus Vulg; filius ex sorore Cn (5) : dzyękuę Bratonkowy swyemu y Malżoncze Iego Annye ZapKościę 80; ięft ze mną w poimaniu/ y Márek brátanek Bárnábáľzow [Marcus consobrinus Barnabae] WujNT Col 4/10; SarnStat 590, 600, 636.

a. *W stosunku do osoby niespokrewnionej (1) :*

Wyrażenie wykrzyknikowe (w funkcji dem. od „brat”): »moj bratunku«: Tác łie mnie zda przyczyna tego iey fráfunku/ Lecź ięłłć łie podoba/ powiedź moy brátunku. PaxLiz B2.

Synonim: synowiec.

Cf BRACIANEK, BRATENNIK